

Balogh Imréné, Egy rongyos jegying életrajza. In: A Wosinsky Mór Múzeum Évkönyve XL. Szerk. Gaál Zsuzsanna–Ódor János Gábor. Szekszárd 2018, 493-502.

A Bátai Tájház gondozójaként, egyre gyakrabban fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy a puszta tárgy a hozzá fűződő információk és adatok nélkül keveset jelent. Szükséges a kiállítási tárgyak „*élettörténetének*” (Fejős Zoltán: *Tárgyak az időben*. In. uő: *Tárgyfordítások*. Budapest. 2003: 83-93.) a feltárása, hogy azok ne csak látnivalók legyenek, hanem gondolatokat is közvetítsenek a látogatók felé. Tájházi munkám során eredeti célkitűzésem annak a vizsgálatára, hogy a gyűjteményben lévő tárgyakon keresztül hogyan mutatható be a településen élők életmódja, a társadalom és a társadalmat érintő változások. Mi mondható el egy tárgy kapcsán a látogatóknak?

A dolgozatom elkészítésénél a társadalomtudományi vizsgálódások az elmúlt két-három évtizedben kibontakozó „új” anyagi kultúra-kutatás néven ismertté vált szemléletmódjában egyre népszerűbbé váló „életrajzi módszer” [Berta Péter: Szubjektumok alkotta tárgyak – tárgyak által konstruált szubjektumok. Interakció, kölcsönhatás, egymásra utaltság: az „új” anyagikultúra-kutatásról. *Replika* 63. (2008. november): 29-60. ] alkalmaztam.